Природа і людина

Влітку на клумбах парку море квітів... Восени палають стиглими ягодами шипшина, глід, барбарис, бовваніють зелені ялини, сосни... Уздовж доріг тягнуться вгору тополі, ясени. Більшість будинків оточені високими туями, сріблястими ялинами і чагарниками. І хочеться крикнути: «Не топчіть ногами метеликів!».

Тільки що я прочитала оповідання Рея Бредбері «І гримнув грім». Прочитала й глибоко замислилася...

Герої цього оповідання з повного вигод сучасного на машині часу здійснюють подорож у віддалене минуле. Одна з обов’язкових умов такого переміщення — категорична вимога нічого не торкатися, нічого не намагатися змінити. Один з персонажів чинить, здається, зовсім незначний проступок: він наступає на метелика, і той гине. Начебто нічого не змінюється в навколишньому світі, і життя продовжується. Але після повернення додому, у вихідну точку часу, мандрівники знаходять свій світ зовсім іншим, несхожим на той, що був, — «і гримнув грім».

Фантастика? Красива літературна алегорія? Ні, і ще раз ні. Усе в нашому дуже складному світі взаємозалежне, природа тендітна й ранима, а наслідки грубого, бездумного ставлення до тваринного і рослинного світу можуть бути катастрофічними. Адже планета у нас одна. Одна на всіх землян. Й іншої не буде. От тому і не можна топтати ногами метеликів. Погіршується екологія, що створює загрозу всьому живому на планеті людей. Щорічно на нашій планеті відзначаються два особливих календарних дні: День землі і День навколишнього середовища. Люди в цей день говорять про проблеми екології («Все меньше окружающей природы, /Все больше окружающей среды»). Екологічне сучасне і майбутнє у всіх народів спільне. Зламане незміцніле деревце, витоптані квіти, убита жаба, розкидане сміття, прорив нафтопроводів, вибух газу, промислові викиди, погана вода, яку ми п’ємо, погане повітря, яким ми дихаємо, — усе це начебто дрібниці. За останні тридцять-сорок років на планеті зникло чимало видів тварин і рослин. Кислотні дощі гублять ґрунти, тропічні ліси — «легені» планети — вирубуються зі швидкістю 20 га/хв, забруднюються водоймища, руйнується захисний озоновий прошарок; хвороби, причиною яких є екологічні негаразди, забирають щорічно життя сотен тисяч людей... Кожна держава, кожний житель планети Земля відповідає перед усім людством за збереження природи для теперішнього і майбутніх поколінь.

Світ таємничий і загадковий...

Пригадаймо рядки з відомої повісті Антуана де Сент-Екзюпері: «Куди ви порадите мені відправлятися?» — запитав Маленький принц географа. «Відвідайте планету Земля, — відповів географ. — У неї непогана репутація». Земля — планета тварин і рослин не в меншій мірі, ніж планета людей. І хочеться попередити: «Люди! Бережіть усе живе на Землі!».